

а динамиката на страстта ѝ е аморална. Омраза и любов, опиянение и страдание, възхищение и презрение се смесват и сливат в амбивалентната любов на лирическия субект към нея. Тези чувства осцилират в диaboличната еротика с грешната и проклетата, но желана жена, която носи душа на ангел и на демон, на дева и вакханка. В поетическия контекст не само на цикъла, а на цялата му любовна поезия в стихосбирките "Безсъници", "Прозрения" се взира прочитат за краха на доминантния мъж, осмислил силата на женския пол с неговата прাপотентност. Мазохистичният акт в поведението на Клеопатра манифестира силата на жената и абсурдността на краха ѝ пред мъжа. Интенцията на поета за пълно разкрепостяване на Анимата у мъжа изгражда ново семантично поле в българската поезия.

Доминирането на амбивалентността в Яворовата символна поезика не се ограничава и изчерпва само в представените аспекти. Тя се сигнализира едновременно в тематичната сфера на деструктивното и като стилистичен принцип на изразяване и нейното наблюдение и изследване разкрива пред ценителите на българския класик възможности за разширяване на смислова перспектива и архитектуриката на символния дискурс на Яворов.

Използвана литература:

Добрев Д., *Справочник на символите в българския символизъм*. Глаукс, Шумен, 1996.

Протохристова, К., *През огледалото в загадката*. Глаукс, Шумен, 1996.

Baumann Z., *Moderne und Ambivalenz*, Fisher, Frankfurt am Main, 1995.

Hansen-Love A.-A., *Der russische Symbolismus*. Verlag der Österreichische Akademie der Wissenschaft, Wien, 1989.

Muller Th., *Die Poetik der Philosophie*. Campus Verlag, Frankfurt Main/1995.

Zima P., -V., *Moderne/Postmoderne*, UTB, Franke-Vrrlag, Tübingen, 1997.